ಚಂದ್ರಮಂಚಕೆ ಬಾ, ಚಕೋರಿ!

ಕ್ಷಮಿಸು, ಕಂದ!

ಮುತ್ತನೊಂದನೊತ್ತದಿಂದು
ಸತ್ತನೊಂದು ದಿನವನು!

ಮನ್ನಿಸೆನ್ನ, ಮುದ್ದು ಕಂದ,
ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಮುನಿಸಿನಿಂದ
ನಿನ್ನನೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳದಿಂದು
ಕೊಂದೆನೊಂದು ದಿನವನು,
ಮತ್ತೆ ಮರಳಲಾರದೊಂದೊ
ಮುತ್ತಿನಂಥ ದಿನವನು!

ಚಕೋರಾಭೀಪ್ಸೆ

ಓ ಬೆಳಕಿನಾ ಮಲ್ಲಿಗೆ,
ಇಳಿದು ಬಾ ಇಲ್ಲಿಗೆ:
ಏರಲಾರೆನಲ್ಲಿಗೆ
ಓ ನನ್ನ ಮಲ್ಲಿಗೆ!

ಓ ಅಗ್ನಿ ಚರಣ ಚಂದ್ರಿಕೆ,
ನನ್ನ ಅಸು ಚಕೋರಿಕೆ
ತೃಷಿತೆ; ಆದೊಡಂಜಿಕೆ:
ನೀನಗ್ನಿಚಂದ್ರಿಕೆ!

ಓ, ಈ ಚಕೋರ ಕೋರಿಕೆ,
ನನ್ನ ಹೇ ಚಕೋರಿಕೆ,
ಏರಲಾರದಲ್ಲಿಗೆ:

ಇಳಿದು ಬಾ ಇಲ್ಲಿಗೆ,
ಓ ಬೆಂಕೆಮಲ್ಲಿಗೆ!

ನನ್ನನಮರಗೈದಿಹೆ

ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ
ನನ್ನನಮರಗೈದಿಹೆ:

ರವಿಚುಂಬನ ಲಜ್ಜೆಯಿಂದೆ
ಕೆಂಪೇರ್ದುಷೆ ಮೂಡುವಂದೆ,
ಕವಿಚುಂಬನ ಲಜ್ಜೆಯಿಂದೆ
ಸಜ್ಜೆಮಂಚವಿಳಿವ ಮುಂದೆ
ನನ್ನ ಪಾದಗಳೆಗೆ, ಚಿನ್ನ,
ನಮಿಸಿ ನಮಿಸಿ ನೀನು ನನ್ನ
ದೇವಗೈದಿಹೆ!

ಒಡಲ ಉಸಿರ ಸರ್ವಾಂಗಕೆ
ಜೀವತ್ವದ ಸರ್ವಸ್ವಕೆ
ದೇವತ್ವವನಾಹ್ವಾನಿಸಿ
ದಿವ್ಯನದಿಯ ವಾರಿಯಲ್ಲಿ
ಅನುದಿನವೂ ದಿನದನವೂ
ಮೀಹಗೈದಿಹೆ!

ನನ್ನ ದನುಜತನದ ಕೊಲೆಗೆ
ನಮನವೊಂದು ಕೈದುವಾಗೆ,
ದೇವರಡಿಗಳಿಳಿವ ಕಲೆಗೆ
ಮುಡಿಯ ಮಣಿಹ ಸೂತುವಾಗೆ,
ಒಂದೊಂದೆಯ ನಮನದಿಂದೆ
ನನ್ನಲ್ಪವನೆಲ್ಲ ಕೊಂದೆ;

ಧಮನಿಧಮನಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿವ
ನೆತ್ತರೆಲ್ಲ ಅಮೃತವಾಗೆ
ಮನುಜತನವನಳಿಸಿಹೆ;
ದಿವಿಜತನವಳಿಸಿಹೆ;
ನನ್ನನಳಿಸಿ ಉಳಿಸಿಹೆ!
ಸತಿಗೆ ಪತಿಯ ದೇವರೆಂಬ
ನುಡಿಗೆ ಗುಡಿಯ ಕಟ್ಟಿಹೆ!
ಮಣಿದೆ ಮಣಿದೆ ಮರ್ತ್ಯನನೂ
ಅಮರ ಪದವಿಗಟ್ಟಿಹೆ!

ಏಳು, ರಮಣಿ!

ಏಳು, ರಮಣಿ, ಏಳು! ಅದೋ
ಪೂರ್ವದಿಶಾದೇವಿಯಾರ್ಯ
ಮೂಡುತಿಹನು ಉದಯಸೂರ್ಯ;
ಕೈಮುಗಿದು ಮಣಿ!
ಜಗತ್ ಪ್ರಾಣ ಶಕ್ತಿ ಸಿಂಧು,
ಜಗಜ್ಜೀವ ಹೃದಯ ಬಂಧು,
ದೇವ ದಿನಮಣಿ!

ಓಪನೊಡನೆ ಸರಸಗೆಯ್ಯೆ,
ಹೆರಳು ಬಿಚ್ಚಿ, ಮುಡಿಯಿನುದುರಿ
ಚುಕ್ಕಿಯರಳು ಬೀಳೆ ಕೆದರಿ,
ಕಿಕ್ಕಿರಿದುದೊ ನೀಲಶಯ್ಯೆ!
ತಿಂಗಳಿನಿಯನದನು ನೋಡಿ
ತೆಳು ಬೆಳ್‌ಮುಗಿಲುಡೆಯನಿಳ್ದು
ಚೆಲ್ವುಮೆಯ್ಯ ಸೊಗದೊಳಳ್ದು
ನಗೆಬೇಳಗಿದನಣಕವಾಡಿ!

ಗಗನಗೃಹದೊಳಿರುಳೆಲ್ಲಂ
ಶಶಿ ನಿಶೆಯರ್ ದಂಪತಿಗಳ್
ಮೆಯ್ ಮರೆತಿರೆ ರಸಸುಖದೊಳ್
ಪಗಲಿಣುಕಿತ್ತದೊ ಮೆಲ್ಲಂ!

ನೆಲಬಾನ್ಗಳ್ ಕೂಡುವಲ್ಲಿ
ಎಳನೇಸರ್ ಮೂಡುವಲ್ಲಿ
ಮಲೆನೆತ್ತಿಯ ಕೋಡಿನಲ್ಲಿ
ತೋರಿದಳದೊ ಬಂದಳು!
ಆರ್ ಅನಿಮಿಷೆ? ಸುಂದರಿ ಉಷೆ!
ಏರಿದಳದೊ ನಿಂದಳು!
ಹಳದಿಗೆಂಪೆ ಬಣ್ಣಸೀರೆ:
ಒಸಗೆಯೋಕುಳಿ!
ಉದಯರವಿಗೆ ರಾಗವೇರೆ
ಭೋಗಮುಖದಲಿ
ಮೈಯ್ಯಲಿ ರತಿ, ಕೈಲಾರತಿ,
ಮೂಲೋಕದ ಅವಲೋಕದ
ಗುರಿಯೆನಲಲ್ಕೆ ಸಿರಿಯೆನಲ್ಕೆ
ಬಂದನಿಮಿಷ ನಿಂದಳೊ ಉಷೆ
ಓ ದಿಗಂತದಿ! —
ಎನುತೆ ಬಾನಿನುಪ್ಪರಿಗೆಯ
ಮೇಲುಹಂತದಿ
ಚಂದ್ರನ ತತಿ ನಿಶಾಯುವತಿ
‘ಏಳಿ! ಬಿಡಿ!’ ಎಂದು ನಾಚಿ
ತಲೆಯ ಕತ್ತಲೆಯನು ಬಾಚಿ;
ಬಿಚ್ಚಿದುಡೆಯ ಸೋರುಮುಡಿಯ
ಕೆದರಿದರಿಲ್ಗಳಲರ್ವುಡಿಯ
ಸುತ್ತಿ, ಕಟ್ಟಿ ಕೂಡೆವೊಟ್ಟಿ,
ಓಡಿವೋದಳು!
ಅಯ್ಯೊ, ಶಶಿಯ ಮುಖ ಮರೀಚಿ

ಬತ್ತಿ ಬಾಡಿ ಬೆಳ್ಳಗೇರೆ
ಕರುಣಣೆಯಿಲ್ಲದಿರುಳ ನೀರೆ
ಹಗಲಾಣ್ಮಗೆ ಹೆದರಿ ನಾಚಿ
ಮಾಯವಾದಳು!

ಕಂಪುವೆತ್ತು ತಂಪುಗಾಳಿ
ಪುಷ್ಪಧೂಳಿಗಳನು ಸೂಸಿ
ವೃಕ್ಷಗಳನೆ ಚವರಿವೀಸಿ
ನವೋದಯವ ಸಾರಿ ಹೇಳಿ
ಸುಯ್ಯುತಿರುವುದೊಯ್ಯನೆ;

ಉಷಾಮೌನ ವೀಣೆತಂತಿ
ಸ್ವರತರಂಗ ತತಿಯನೆಸೆಯೆ,
ಸೊಬಗಿಗಿಂಪು ಸಾಣೆಮಸೆಯೆ,
ವೃಕ್ಷಗಳಲಿ ಪಕ್ಷಿ ಪಂಕ್ತಿ
ಉಲಿಯುತಿಹುದು ರಯ್ಯನೆ!

ನಿದ್ದೆ ಸಾಕು, ಏಳು , ರಮಣಿ:
ಮೂಡಿ ಬಂದನದೋ ಖಮಣಿ!
ಕೈಮುಗಿದು ಮಣಿ!
ನಮ್ಮ ಬಾಳ್ಗೆ ಬೆಳಕೆ ಕಣ್ಣು:
ಪ್ರಾಣಕಮೃತ ರಸದ ಹಣ್ಣು
ದೇವ ದಿನಮಣಿ!

ಹೆಣ್ಣು-ಗಂಡು

“ಹೆಣ್ಣು ಕೊರಳಿಗೆ ಬಿಗಿವ
ಕಲ್ಲು ಗುಂಡು!”

ಎನಬೇಡ; ಕೇಳೆನ್ನ,
ಮದುವೆಗಂಡು:

ಸಂಸಾರ ಸಾಗರದಿ
ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡು
ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಗುಂಡಲ್ಲ,
ಬೆನ್ಗೆ ಬೆಂಡು!

ಈಜಿ ಕೈ ಸೋತಂದು
ರೇಜಿಗೆಯು ಹಿಡಿದಂದು
ಮುಳುಗಲೀಯದೆ ನಿಂದು
ಹೊರೆವುದಯ್ಯ!

ಬಾಳು ಹುಣ್ಣಾದಂದು
ಬಳಲಿ ಬೆಂಡಾದಂದು
ಹೆಣ್ಣೆ ಹರಣವ ತಂದು
ಹೊರೆವಳಯ್ಯ!

ಪ್ರಣಯ ಸಿದ್ಧಾಂತ

ಕರ್ಮವಂತೆ ಧರ್ಮವಂತೆ
ಕೆಲಸವಂತೆ ಕೀರ್ತಿಯಂತೆ
ದೇಶವಂತೆ ಭಕ್ತಿಯಂತೆ
ಆತ್ಮವಂತೆ ಮುಕ್ತಿಯಂತೆ:
ಎಲ್ಲ ಕೂಡಲೊಂದು ಸೊನ್ನೆ
ನೀನಿಲ್ಲದೆ, ನನ್ನ ಚೆನ್ನೆ!

ಪ್ರೇಮ ಮಂತ್ರ

ಚೆಲುವೆಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಗೆಲುವಲ್ಲಿ;
ಒಲವೆಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಬಲವಲ್ಲಿ.
ಚೆಲುವಿದೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ,
ಒಲವಿದೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ,
ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಬಾಳ್ಗಿದಿರೆಲ್ಲಿ?

ಆಶೆ

ಬ್ರಹ್ಮಕೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮಹದಾಶೆ;
ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮದ ಬೃಹದಾಶೆ!

ಆಶೆ ಆಶೆ ಆಶೆ ಆಶೆ
ಸೃಷ್ಟಿಯೆ ಬ್ರಹ್ಮದ ಹೇರಾಸೆ:
ತಾಯಿಗೆ ಮಗುವಿನ ಆಶೆ,
ಮಗುವಿಗೆ ತಾಯಿಯ ಆಶೆ.
ಹೂವಿಗೆ ಚಿಟ್ಟೆಯ ಆಶೆ,
ಗಂಡನ ಕಿವಿಗೆ
ಹೆಣ್ಣಿನ ದನಿಯಾಶೆ;
ಹೆಣ್ಣನ ಕಿವಿಗೆ
ಗಂಡಿನ ದನಿಯಾಶೆ.
ನನಗೆ
ನಿನ್ನಾಶೆ;
ನಿನಗೆ
ನನ್ನಾಶೆ!

ಆಶೆ ಆಶೆ ಆಶೆ ಆಶೆ
ಸೃಷ್ಟಿಯೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಹೇರಾಸೆ:

ಬ್ರಹ್ಮಕೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮಹಾದಾಶೆ,
ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮದ ಬೃಹದಾಶೆ!

ಇಂದುಕಲಾ

ಆವ ಮುಖದದಾವ ಸುಖದದಾವ ದುಃಖಕೆ
ಇಂದುಕಲಾ ಬಂದಿಹೆ ನೀನಿಂದು ಪೃಥಿವಿಗೆ?
ಹೆಗೆತನದಾ ನೆತ್ತರಿಂದ ನಾಂದ ಪೃಥಿವಿಗೆ?
ಸ್ವಾಮ್ಯ ದಾಸ್ಯದಿರ್ಕುಳದಲಿ ನೊಂದ ಪೃಥಿವಿಗೆ?

ಆಷಾಡದ ನಿಶೆ ಮೋಡದ ಮುಡಿಯ ಕಟ್ಟಿರೆ
ಕರಿಯ ತಿಂಗಳಾಯು ಚೈತಿಗಡಿಯ ಮುಟ್ಟಿರೆ
ಹಗಲು ಸದ್ದನಿರುಳು ಗೆದ್ದು ಗುಡಿಯ ನಟ್ಟಿರೆ
ಕೇಳಿ ಬಂದುದಿಂಪಿನ ಕರೆ: ನೀನು ಹುಟ್ಟಿರೆ!

ಏನದ್ಭುತಮೇನಚ್ಚರಿ ಜನ್ಮಧಾರಣೆ!
ಸಾವನುಳಿದು ಆ ಪವಾಡಕೆಣೆಗಳಿಹವೆ ಹೇಳ್?
ಅತಿಪರಿಚಯದಿಂದವಜ್ಞೆಯೆಂಬುದಿರದಿರೆ
ಅಚ್ಚರಿಗಳ ನಡುವೆ ಹರಿವ ಬದುಕು ಅಚ್ಚರಿ!

ನಿನಗಿರ್ಪುದಯ್ ಶಾಂತಿ ನಿನ್ನಾಕೆಯೋಲ್!

ಏಕೀ ಆಶಾಂತಿ? ಹಾತೊರೆಯುತಿಹುದೀ ಪ್ರಾಣಿ
ಸತಿಯ ಸಂಗಕೆ ಕಾತರಿಸಿ! ಪುಸಿಯೆ ಪೇಳ್ ಶಾಂತಿ?
ಬರಿಯ ಇಂದ್ರಿಯ ತೃಪ್ತಿಜನ್ಯ ನರವಿಶ್ರಾಂತಿ? —
ಕರುಣಿಸಯ್, ಓ ಗುರುವೆ: ನಿಮ್ಮ ಪಾದದ ದೋಣಿ
ತೃಷ್ಣೆಯಗ್ನಿಯ ಘೋರ ಶರಧಿಯಿ ತೀರಕ್ಕೆ
ತೇಲಿ ಬರಲೀ ನನ್ನ ದಡಕೆ. ಪಶುಸಂಭ್ರಾಂತಿ

ಶಾಂತಿಯೆಂಬಾ ಭ್ರಾಂತಿಯಂ ತವಿಸಿ, ನಿಜಶಾಂತಿ
ಹೃದಯ ಸುಸ್ಥಿತಮಪ್ಪವೋಲ್ ನಿಮ್ಮ ದಯೆಯಕ್ಕೆ!

"ಪೆಂಡಿತಿ ತವರ್ಮನೆಗೆ ಪೋಗೆ, ಕಾಣರೋ ಕಾಣಿ,
ನಿಮ್ಮ ರಸಋಷಿ, ಮಹಾಕವಿ ಮೇಣ್ ಕಲಾಯೋಗಿ
ಕೆಸರೊಳೊದ್ದಾಡುತಿದೆ ನೀರು ತಪ್ಪಿದ ಮೀನಿನೋಲ್!
ಮರ್ಯಾದೆಗೇಡಿ ಕಾಣ್ ಗಾಂಭೀರ್ಯವೂ ನಿರ್ವಾಣಿ!
ಸಾಲ್ಗುಮಿ ಹಮ್ಮುಬಿಂಕಂ. ಏಳು, ತವರಿಗೆ ಹೋಗಿ
ಕರೆದು ತಾ: ನಿನಗಿರ್ಪುದಯ್ ಶಾಂತಿ ನಿನ್ನಾಕೆಯೋಲ್!"

ಆಶೀರ್ವಾಣಿ

ಏಕಿಂತು ಕುದಿಯುತಿಹೆ, ಓ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಪುರುಷ?
ಲೋಕಮಾತೆಯ ವಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷಿತ ನಿನ್ನ ಹರುಷ!

ಇಂದುಕಲೆ ಮಿಂದುಟ್ಟು ಚಂದದಿಂದಿಹಳಲ್ಲಿ
ಶಿವಸುಖದ ಬುಗ್ಗೆಯೊಲು ಶಿವಮೊಗ್ಗೆಯಲ್ಲಿ!
ಚೈತ್ರನಾನಂದದಿಂ ತೇಜಸ್ವಿಯೊಡಗೂಡಿ
ಕೇಕೆ ಹಾಕುತ್ತಿಹನು ನವಿಲುಯ್ಯಲಾಡಿ!
ಹೆಸರನಿನ್ನೂ ಹೊರದ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದಳು
ನಾಳೆ 'ತಾರಿಣಿ'ಯಹಳು ಸುಖದೊಳಿಹಳು!
ಇಂದುಕಲೆ ಚೈತ್ರ ತೇಜಸ್ವಿ ತಾರಿಣಿಯರಿಗೆ
ಜನ್ಮವಿತ್ತಾ ನನ್ನ ಹೇಮಾಂಗಿ ತಾನವಳು
ಗುರುದೇವ ಕೃಪೆಯೊಳಾರೋಗ್ಯದಿಂದಿಹಳು!

ಇಷ್ಟಸಮಾಗಮದೊಲು ಬಾರ!

ಶ್ರೀಗುರುವೇ, ಪ್ರಿಯಗುರುವೇ, ದಯೆತೋರ!
ಇಷ್ಟ ಸಮಾಗಮದೊಲು ಬಾರ!
ಇಂದಾದರು ಬರಲಿ,
ಇಂದಆದರು ಬರಲಿ
ಶಿವಮೊಗ್ಗೆಯ ಬಾಲೆ
ಬರೆವೋಲೆ!
ಇಂದಾದರು ಬರಲಿ,
ಇಂದಾದರು ಬರಲಿ
ಅವರೆಲ್ಲರು ನಾಳೆ
ಬಹ ಓಲೆ!
ಶ್ರೀಗುರುವೇ, ಪ್ರಿಯಗುರುವೇ, ದಯೆತೋರ!
ಇಷ್ಟ ಸಮಾಗಮದೊಲು ಬಾರ!

ಬೇಗ ಬರಲಿ ಇಷ್ಟಮಿಲನ

ಮುಳುಗಿದನು ಮೂಡಿದಿನ;
ಕಳೆದುದೆಂತೊ ದೀರ್ಘದಿನ;
ಮೂಡಿಹನು ಸುಧಾಕರ;
ಮನವೊ ಶೂನ್ಯ ಭೀಕರ!
ವಿಯೋಗ ದುಃಖವಿದನು ನಾ
ಸಹಿಸೆ, ಶಂಕರ!
ಬೇಗ ಬರಲಿ ಇಷ್ಟಮಿಲನ,
ಓ ಕೃಪಾಕರ!

ಬಂಧುಲೂನ

ನೀನಂದು ತಂದೆತಾಯಂದಿರನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು
ಕಾಡಿಗೆಯ್ದಿದ ಧೃತಿಯೊಳೊಂದಿನಿತನೆನಗೆ
ಕರುಣಿಸಾಶೀರ್ವದಿಸು,ಓ ತಂದೆ ದಾಶರಥಿ:
ಏಕಾಂಗಿ ನಾನಿಂದು ದುಃಖದೀನ!

ದಶಶಿರನ ಕೈತವಕೆ ನೀನು ಸೆರೆಯಾದಂದು
ತೋರ್ದ ಶ್ರದ್ಧಾಧೃತಿಯೊಳೊಂದಿನಿತನೆನಗೆ
ಕರುಣಿಸಾಶೀರ್ವದಿಸು, ಓ ತಾಯಿ ಮೈಥಿಲಿಯೆ:
ಏಕಾಂಗಿ ನಾನಿಂದು ಶೋಕಲೀನ!

ಕಪಿಬಲಕೆ ಕಳೆದುಸಿರು ಮರಳ್ವಂತೆ, ನೀನಂದು
ಕಡಲ ನೆಗೆದಾ ಧೃತಿಯೊಳೊಂದಿನಿತನೆನಗೆ
ಕರುಣಿಸಾಶೀರ್ವದಿಸು, ಓ ವೀರಮಾರುತಿಯೆ:
ಏಕಾಂಗಿ ನಾನಿಂದು ಹೃದಯಹೀನ!

ನವವಧೂ ಊರ್ಮಿಳೆಯನಗಲಿ ಸೇವಾತಪದಿ
ನಿಂದ ನಿನ್ನಾ ಧೃತಿಯೊಳೊಂದಿನಿತನೆನಗೆ
ಕರುಣಿಸಾಶೀರ್ವದಿಸು, ಓ ಧೀರ ಸೌಮಿತ್ರಿ:
ಏಕಾಂಗಿ ನಾನಿಂದು ಬಂಧುಲೂನ!

ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿಗೆ

ನೀನಿದ್ದರೆ ಮನೆ ತುಂಬು;
ಇರದಿರೆ ಬರಿ ಪಾಳ್ ತೆರವು!
ನೀ ಬಂದರೆ ಮನ ತುಂಬು;
ಬರದಿರೆ ಬಾಳ್ ಬರಿತೆರವು!

ನೀನಿರೆ ಮನೆ ಕಿಕ್ಕಿರಿ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆ;
ಇರದಿರೆ ಬರು ವಂಧ್ಯೆ!
ನೀನಿರೆ ನಾನರ್ಣವ ಸಂಪೂರ್ಣ!
ಇರದಿರೆ ಮರುಶೀರ್ಣ!
ನನ್ನಹಮನಿತೂ, ಅನಿಂದ್ಯಾ ವಂದ್ಯೆ,
ನಿನ್ನಡಿಯಲಿ ಚೂರ್ಣ!

ಸತಿಗೆ ಸುಖಾಗಮನ

ತವರಿನಿಂದ ತಿರುಗಿ ಬಂದೆ:
ಹೋದ ಹರಣಗಳನೆ ತಂದೆ,
ಓ ಜೀವಿತೇಶ್ವರಿ!
ನೀನಿಲ್ಲದೆ ಬದುಕು ಗುಂಡು
ಕಲ್ ಭಾರ!
ನೀನಿಲ್ಲದೆ ಟೊಳ್ಳು, ಬೆಂಡು,
ನಿಸ್ಸಾರ!
ಸುಖಾಗಮನಕಿದುವೆ ಕವನ
ನಿನಗೆ, ನನ್ನ ದೇವಿ!
ನನ್ನದೇನೆ ಇರಲಿ ತಪ್ಪು
ಕ್ಷಮಿಸಿ ಕರುಣೆಸೆನ್ನನಪ್ಪು,
ಬಾಳಿಸೆನ್ನನೋವಿ!

ಸಕ್ಕರೆಯ ಕೆಸರಿನಲಿ

ಹೊರಳುತಿಹೆನೀ
ಸಕ್ಕರೆಯ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ;
ಸಿಕ್ಕಿರುವೆನೀ
ಜೇನುಸುಬಿನಲ್ಲಿ:

ನಿನ್ನ ಬೇವಿನ ಕಯ್ಯ
ರಕ್ಷೆಯಂ ನೀಡಯ್ಯ;
ನಿನ್ನ ನಖಕೃಪೆಯಿಂದ
ಎತ್ತಿ ಪೊರೆಯಯ್ಯ!

ಅತ್ತ ಬೆಳಕಿದೆ ಬಲ್ಲೆನಾದರೂ
ಕತ್ತಲೆಯ ಸವಿಯುನುಳಿಯಲೊಲ್ಲೆ.
ಹೆಳವನೆಂತೇರುವನೊ ಆ ಮೇರುಗಿರಿಗೆ?
ತಿಳಿದು ಕೃಪೆದೋರಿಳಿದು ಬಾ ಈ ದೀನಧರೆಗೆ!

ಇರುವುದು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವೆ ಎಂಬ ಭೀತಿ;
ನೀ ತರುವ ಆ ಬರುವುದರ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ!
ನನ್ನ ಭಕ್ತಿಯೊ? ಬಣಜಿಗನ ತಕ್ಕಡಿಯ ರೀತಿ!
ಕೃಪೆದೋರಿ ಪೊರೆಯಲೆನ್ನನು ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯನೀತಿ!

ಪ್ರಿಯೆಯ ಪತ್ರ

ನಾಡಿ ನಾಡಿಯಲಿ ಹರಿದುದು ಜೇನು
ನಾಳೆ ಬಹೆನೆಂದು ಬರೆಯಲು ನೀನು!

ಹತ್ತಿ ಕಲ್ಲುವೋಲಿದ್ದುದು ನಿನ್ನೆ;
ಕಲ್ಲೆ ಹತ್ತಿಯಾಯ್ತಿಂದೆನ್ನ ಚೆನ್ನೆ!

ನಾಳೆ ನಿನ್ನ ನಾ ನೋಡಿದೊಡೆನ್ನ
ಮುಡಿ ನಿಮಿರದೆ ಹೇಳಂಬರದನ್ನ!

ಬರುತಾಳೆ ನಾಳೆ!

ಬರುತಾಳೆ ಬರುತಾಳೆ ಬರುತಾಳೆ ನಾಳೆ;
ಕೈಹಿಡಿದ ಮನದನ್ನೆ ಚೆನ್ನೆ ಬರುತಾಳೆ!

ಹೋದುಸಿರು ಹಿಮ್ಮರಳಿ ಬರುವಂತೆ ಬರುತಾಳೆ
ಒಣಗಲಿಹ ಪಯಿರಿಗೆ ಮಳೆಯಂತೆ ಬರುತಾಳೆ
ಬೆಂದೆದೆಗೆ ಶಾಂತಿಯ ಜೊನ್ನವ ತರುತಾಳೆ
ಒಡಲ ಕಡಲಿಗೆ ತಿಂಗಳುದಿಪಂತೆ ಬರುತಾಳೆ!

ತೋಟದ ಹೂಗಳಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಕಾಂತಿ
ಮನೆಯ ಶೂನ್ಯತೆ ತುಂಬಿ ಬರುವಂತೆ ಶಾಂತಿ
ಕವಿಯ ಬಾಳಿರುಲಿಗೆ ಹೊಂಬೆಳಕು ಬರುವಂತೆ
ಶಿವನ ಮೊಗ್ಗೆಯೆ ಮಲರುವಂತೆ ಬರುವಳು ಕಾಂತೆ!

ನಿನ್ನ ಮೆಯ್

ದೇವನಿತ್ತ ಧರಾಸ್ವರ್ಗ
ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಮೆಯ್!
"ಪಂಚಭೂತ, ಬರಿ ನಿಸರ್ಗ!"
ಎಂಬರೇನಯ್?
ವಿದ್ಯುದಣುಗಳೊಂದು ಸಂಧಿ
ಎಂದ ಮಾತ್ರಕೆ
ಭಂಗ ಬಹುದೆ, ಹೇಳು, ಮಧುವ
ಮಧುರಪಾತ್ರಕೆ?

ಅಲರ ಕಂಪು, ಎಲರ ತಂಪು,
ತಳಿರ ಸೊಂಪು;
ಏಕಾಂತದ ವೀಣೆಯಂತೆ

ಪ್ರಾಣದಿಂಪು:
ದೇವನಿತ್ತ ಧರಾಸ್ವರ್ಗ
ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಮೆಯ್!
“ಪಂಚಭೂತ, ಬರಿ ನಿಸರ್ಗ!”
ಎಂಬರೇನಯ್?

ವ್ರತ ಭಿಕ್ಷೆ

ಇಂದು ಕೈಕೊಳ್ಳುವೆವು ನಿಮ್ಮ ಪದತಲದಲ್ಲಿ
ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವ್ರತವ, ಗುರುವೆ, ತಾಯಿ.
ಪಶುಮಾನರು ನಾವು; ನಿತ್ಯಮುಕ್ತರು ನೀವು;
ನೋಂಪಿ ಗೆಲುವಂತೆಮ್ಮ ಹರಸಿ, ಕಾಯಿ.

ವಿಹರಿಸಿದೆವಿಂದಿಯಂಗಳ ಇಂದ್ರನಂದನದಿ
ಹತ್ತು ವರುಷಗಳಿಂತು ನಿಮ್ಮ ಕರುಣೆಯಲ್ಲಿ;
ಬಿಡಿಸಿ ನಮ್ಮನು ಮಧುರ ಮಾಯೆಯಿ ಪಾಶದಿಂ;
ಮುಳುಗಲಾ ತೃಷ್ಣೆ ನಿಮ್ಮಡಿಯ ಮಡುವಿನಲಿ.

ನಮ್ಮಹಂಕಾರದಿಂ ನಾವಿದನು ಕೈಗೊಂಡು
ಕಡೆಹಾಯಿಸುವ ಹೆಮ್ಮೆ ನಮ್ಮದಿನಿತಲ್ಲ;
ನಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಗೆ ಒಲಿವ ನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆ ತಾಂ ಶಕ್ತಿ;
ಅದನುಳಿದರೆಮಗಾವ ಬೇರೆ ಬಲವಿಲ್ಲ.

ನಾವಿಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲಲಿ; ನೀವಲ್ಲಿ ಬೆಳಕಿನಲಿ;
ಕನಿಕರಿಸಿ ಕಿರಣಚರಣವನಿತ ನೀಡಿ!
ಬಲ್ವಿಡಿಯುತಾ ಪಾದಪಂಕೇಜಮಂ, ತಾಯಿ,
ಪಂಕದಿಂ ಪಂಕಜಗಳೇಳುವೆವು ಮೂಡಿ,
ಪಾದವನಲಂಕರಿಪ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ!

ಅರ್ಧಾಂಗಿಗೆ

ನೀನಿರೆ ಬೆಂಬಲ, ಹಗುರ ಹಿಮಾಚಲ;
ನೀ ಹೋದರೆ ದೂರ
ಅರಳೆಯೆ ಗಿರಿಭಾರ!
ನೀನೊಡನಿರೆ ನಾ ರಸಸಂಗಿ;
ದಿಟ ನೀನರ್ಧಾಂಗಿ!

ಇದನೆಂಬರೆ ತಿರೆ, ನೀ ಕಣ್ ಮುಂದಿರೆ?
ನೀನಿರೆ ಸಂಸಾರ
ತಾನಿಕ್ಷುಕ್ಷೀರ
ನೀ ನೀರೆ,
ನಾ ನೀರ;
ಈ ಪಾರ,
ಆ ಪಾರ,
ತೋಳ್ ತಬ್ಬಿದ ನಾವಿಬ್ಬರೆ
ರಸಕೆರಡೇ ತೀರ!

ಸಾಮಾನ್ಯವೆ ಈ ಸಂಗತಿ?

“ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀಮತಿ;
ನೀವು ನನ್ನ ಶ್ರೀಪತಿ!”
“ನನ್ನವಳೆ? ನನ್ನವಳೆ?
ನೀನು ನನ್ನವಳೆ?”
“ನಿಮ್ಮವಳೆ! ನಿಮ್ಮವಳೆ!
ನಾನು ನಿಮ್ಮವಳೆ!
ಇಂದಿಗೂ ಎಂದಿಗೂ
ನಾನು ನಿಮ್ಮವಳೆ!”

“ನನ್ನವಳು! ನನ್ನವಳು!
ನೀನು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ!
ನಾವಿಬ್ಬರು ಎಂದೆಂದೂ
ಕೂಡಿ ಒಂದು ದಂಪತಿ! —
ನೀನು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ! —
ಸಾಮಾನ್ಯವೆ ಈ ಸಂಗತಿ?
ನನ್ನವಳು! ನನ್ನವಳು!
ಆಃ! ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ!
ಏನದ್ಭುತ! ಏನಚ್ಚರಿ!
ಸಾಮಾನ್ಯವೆ ಸಂಗತಿ?
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಪತ್ರಿಕೆಗೂ
ಅತ್ಯದ್ಭುತ ಸಂಗತಿ!
ಸ್ವರ್ಣಾಕ್ಷರ ಸಂಗತಿ!”

“ಬಿತ್ತಿದವರು ಶಿವಪಾರ್ವತಿ;
ಬೆಳೆಸುತಿಹರು ಅಜ ಸರಸತಿ;
ಈ ಒಲವಿನ ಇನಿಜೇನನು
ಸವಿಯಿತಿಹರ್ ಅನಂಗ ರತಿ! —
ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀಮತಿ!
ನೀವು ನನ್ನ ಶ್ರೀಪತಿ!”

ಷೋಡಶಿಗೆ

ಷೋಡಶೀ, ಷೋಡಶೀ,
ಮೂಡಿ ಬಾ, ಷೋಡಶೀ!
ಬಾಳ ಕವಿಯೆ ಕಾಳ ನಿಶಿ
ಮೂಡುವೋಲು ಪೂರ್ಣಶಶಿ,
ಚಿನ್ಮಯಿ, ಹೃನ್ಮಯಿ,
ಮೂಡಿ ಬಾ, ಷೋಡಶೀ!

ಕತ್ತಲೇ ಅತ್ತಲೇ
ಓಡುವಂತೆ, ಷೋಡಶೀ,
ಚಂದ್ರಿಕಾ ಚಕೋರಿಯಾಗಿ
ಸೌಂದರ್ಯ ಸಾಂದ್ರೆಯಾಗಿ,
ಪ್ರೇಯಸೀ, ಪ್ರೇಯಸೀ,
ಮೂಡಿ ಬಾ, ಷೋಡಶೀ!

ಗಿರಿರಿಯಾ ಶಿರಶಿರದಾ
ಶಿಲಾತಲದಿ ಕ್ರೀಡಿಸಿ,
ಮರಮರದಲಿ ಮರ್ಮರಿಸಿ
ಅಲೆವ ಎಲರ ಒಲವರಸಿ,
ಷೋಡಶೀ, ಷೋಡಶೀ,
ಮೂಡಿ ಬಾ, ಷೋಡಶೀ!

ಷೋಡಶೀ, ಷೋಡಶೀ,
ಪ್ರಣಯನಾಕದುರ್ವಶೀ,
ಅನಿಂದಿತೇ, ಅಚುಂಬಿತೇ,
ಅನವರತಪ್ರಾಣರತೇ,
ಪ್ರೇಯಸಿ, ಪ್ರೇಯಸೀ,
ಮೂಡಿ ಬಾ, ಷೋಡಶೀ!

ಷೋಡಶೀ, ಷೋಡಶಿ,
ರಸಋಷಿಯಾ ಪ್ರೇಯಸೀ,
ನಿತ್ಯ, ನಿರ್ದಿಗಂತಿನೀ
ಸಾಂತದೊಳೂ ಅನಂತೆ ನೀ!
ಪ್ರೇಯಸೀ, ಷೋಡಶೀ,
ಮೂಡಿ ಬಾ, ಷೋಡಶೀ!

ಗೃಹದೇವತೆ

ಯಾವ ದೇವತೆಯೊಲಿದರೇನು
ಮನೆಯ ದೇವತೆ ಮುರಳಿದರೆ?
ಯಾವ ದೇವತೆ ಹೊಗಳಲೇನು
ಮನೆಯ ದೇವತೆ ಹಳಿದರೆ?

ವಿಜಯ ಸೇತು

ಯೋಗವನು ಕಾಲ್ಪಿಡಿದು ಭೋಗಮಾರ್ಗದಿ ನಡೆದು
ತ್ಯಾಗವನು ಸಾಧಿಪುದು ನಮ್ಮ ದಾರಿ.
ಮೊದಲು ಕಾಲುವೆ ನೆಗೆದು, ಮೇಲೆ ಕಡಲನು ನೆಗೆವ
ಸಾಹಸವೆ ನೀತಿ, ಓ ನನ್ನ ನಾರಿ!

ಜನುಮ ಜನುಮಾಂತರದ ಸಂಸ್ಕಾರ ಸಂಗವನು
ತೆಕ್ಕನೆ ವಿಸರ್ಜಿಸುದೆಮ್ಮ ಅಳವೆ?
ತನ್ನ ಸಮಯಕೆ ಮೂಡುವಲರ ನೀ ಮುನ್ನಮೆಯೆ
ಗಿಡದ ಗಬ್ಬದಿನೆಂತು ಹೊರಗೆ ಎಳೆವೆ?

ಸಾಧನೆಯ ಕಣದಿ ಗೆಲ್ಲುವೆವು ಗುರುಕೃಪೆಯಿಂದ
ಹಜ್ಜೆ ಹಜ್ಜೆಗೆ ಹೋರಿ ಕೆಡೆದು ಸೋತು.
ಸೋಲಿನ ಕಮಾನುಗಳೆ ಸಾಲ್ಗಟ್ಟಿ ನಿಲೆ, ಹುಟ್ಟಿ
ಬಟ್ಟೆವರಿವುದು ನಮ್ಮ ವಿಜಯಸೇತು!

ಕುರುಡುತನವೆ ನೋಟ

ಇರುಳ ಮೊದಲ ತಾರೆ
ಬೈಗು ಹಣೆಗೆ ತೋರೆ
ಬನದಂಚಿಗೆ ಬಾರೆ,
ಓ ನನ್ನ ನೀರೆ!

ಸುತ್ತ ಕವಿಯೆ ಕತ್ತಲೆ
ಚಿತ್ತಜನಿಗೆ ಬತ್ತಲೆ!
ಕಣ್ ಕಾಣದ ಬೇಟ
ಕುರುಡುತನವೆ ನೋಟ!

ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರಿಗೆ

ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರೀ, ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರೀ,
ನೀನೊಡನಿರೆ ಗರಿಹಗುರಾ
ಸವಿಬದುಕೂ ಸಂಸಾರಾ;
ನೀನಿರದಿರೆ ಗಿರಿಭಾರಾ
ಕಡುಬೇಸರ ನಿಸ್ಸಾರಾ!

ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರೀ, ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರೀ,
ನೀನೊಡನಿರೆ ಸೂರ್ಯೋದಯ
ಸುಂದರ ಇಂದ್ರುದಯಾ;
ನೀನೊಡನಿರೆ ಚಂದ್ರೋದಯ
ಇಂದ್ರಾಣಿಯ ಪ್ರಣಯ!

ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರೀ, ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರೀ,
ನೀನಿರದಿರೆ ಚಣಚಣವೂ
ನಾರಕ ಯುಗ ದೀರ್ಘ;
ನೀನೊಡನಿರೆ ಯುಯುಗವೂ
ಕ್ಷಣದಿವ್ಯಂ ಸ್ವರ್ಗ!

ಮಹಾಲಿಂಗನ

ಮಹಾಲಿಂಗನಾ
ಮೋಕ್ಷವೊಂದನಂಗನಾ ಮಹಾಲಿಂಗನಾ!

ಲೋಕವೊಂದು ನರಕ ಕೂಪ
ಜನನವೊಂದು ಘೋರ ಶಾಪ
ನೀನು ತೊರೆದರೆ,
ನಾನು ಮರೆತರೆ! —

ಮಹಾಲಿಂಗನಾ
ಮೋಕ್ಷವೊಂದನಂಗನಾ ಮಹಾಲಿಂಗನಾ!
ನಿನ್ನ ಬಾಹುಬಂಧನ
ನನ್ನ ಮೋಕ್ಷ ನಂದನ;
ನೀನು ಒಲಿದರೆ,
ನಾನು ತಿಳಿದರೆ! —

ಮಹಾಲಿಂಗನಾ
ಮೋಕ್ಷವೊಂದನಂಗನಾ ಮಹಾಲಿಂಗನಾ!

ರಸಪ್ರೇಮವುಳಿಯಲಿ!

ಸತೀ ಮೋಹ ಕ್ಲೇಶದಿಂದ
ಪರಿಹರಿಸೆನ್ನಾತ್ಮವ;
ಮೋಹಮುಕ್ತ ಪ್ರೇಮದಿಂದ
ಸಿಂಗರಿಸೆನ್ನಾತ್ಮವ:
ಅಹಂಕಾರ ಖರ್ಪರ ಸಮ
ಮೋಹ ಸರ್ಪವಳಿಯಲಿ!
ಧರ್ಮಬದ್ಧ ಕಾಮವರ್ತಿ
ರಸಪ್ರೇಮವುಳಿಯಲಿ!

ಹೇಮಾ ರೂಪಸಿಗೆ

ಪ್ರೇಮ ಮಧುಪ್ರೇಯಸೀ
ಹೇ ಹೇಮಾ ರೂಪಸೀ,
ನನ್ನ ಕೈಯೊಳಿರಲು ನಿನ್ನ
ಪ್ರೇಮ ಶಿಖರ ಪದುಮ ಸದೃಶ
ಹೇಮವಕ್ಷದಮೃತ ಕಲಶ,
ನಾನು ಅಜರ! ನಾನು ಅಮರ!
ನಾನು ದಿವ್ಯ! ನಾನು ಧನ್ಯ!
ನಾನು ಪೂರ್ಣ! ನಾನು ಶೂನ್ಯ!
ಪ್ರೇಮ ಮಧುಪ್ರೇಯಸೀ
ಹೇ ಹೇಮಾ ರೂಪಸೀ!

ಅನಂಗ ವಂದನಾ

ನನ್ನ
ಬದುಕಿಗಿವಳೆ ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ;
ಬಾಳ್ವೆಗಿವಳೆ ರಸದ ಕೇಂದ್ರ;
ಜೊತೆಯೊಳಿರಲು ನಾನೆ ಇಂದ್ರ!
ಮೆಯ್

ಸೋಂಕೆ ಪುಲಕನಂದನ;
ಸುಯ್ ಸುಗಂಧ ಚಂದನ;
ತೋಳ್
ಸುತ್ತೆ ಮೋಕ್ಷ ಬಂಧನ;
ಮುತ್ತೆ
ಪ್ರಾಣ ಅಗ್ನಿ ಇಂಧನ!
ಆನಂದದ ಆಲಿಂಗನ
ಶಿವಗಿರಿಜಾ ಮದನರತಿಗೆ

ಷೋಡಶಾಂಗ ಸಾಷ್ಟಾಂಗದ
ಅನಂಗವಂದನಾ!

ಶ್ರೀಮತಿ… ಯಾದೆ!

ಹಕ್ಕಿರದುಸಿರಿಗೆ ಹಕ್ಕಾದೆ;
ದಿಕ್ಕಿರದುಸಿರಿಗೆ ದಿಕ್ಕಾದೆ.
ಮನೆಬಿಟ್ಟವನಿಗೆ ಮನೆಯಾದೆ;
ಕಣ್ ಗೆಟ್ಟವನಿಗೆ ಕಣ್ಣಾದೆ;
ಒಲುಮೆಯ ಹೆಣ್ಣಾದೆ!
ಸಾವಿನ ಸರಸಕೆ ಬಲಿವೋದರಸಗೆ
ಅಮೃತದ ಹಣ್ಣಾದೆ!

ತೋಳ್ ತುಂಬಿದೆ ನಾ
ಹಸುಳೆಯವೊಲೆ ನಿನ್ನನು ನಂಬಿ;
ಬಾಳ್ ತುಂಬಿದೆ ನೀ
ತಾಯಿಯವೊಲೆ ನನ್ನಸು-ಚುಂಬಿ!
ಪ್ರೇಮದ ಸತಿಯಾದೆ; ಜೀವನ ರತಿಯಾದೆ;
ಜೀವಗೆಳತಿಯಾದೆ,
ಜೀವಕೆ ಗತಿಯಾದೆ!
ಶ್ರೀಮತಿ… ಯಾದೆ!

ಮಂತ್ರಗಾರ್ತಿ

ನಿನ್ನ ಮಂತ್ರಕೆ ಎಲ್ಲಿ ಓ ಇರುವುದೆಲ್ಲೆ?
ಹೇಳೆನ್ನ ನಲ್ಲೆ!

ಎನಿತು ದುಗುಡವೆ ಇರಲಿ
ಎನಿತು ಬಳಲಿಕೆ ಇರಲಿ
ಒಂದೆ ಚರಣದಲಿ ನೀನು
ಪರಿಹರಿಸ ಬಲ್ಲೆ,
ಓ ನನ್ನ ನಲ್ಲೆ!

ಎನಿತು ಉಲ್ಲಸವಿರಲಿ
ಎನಿತು ಸಿರಿಸೊಗ ಬರಲಿ
ಒಂದೆ ಚರಣದಲಿ ಎಲ್ಲ
ಸಂಹರಿಸಬಲ್ಲೆ,
ಓ ನನ್ನ ನಲ್ಲೆ!

ನರಕದಲಿ ನಾಕವನೆ
ನೀ ಸೃಜಿಸಬಲ್ಲೆ;
ನಾಕವನು ನಿಂತಲ್ಲೆ
ನರಕವಾಗಿಸಬಲ್ಲೆ,
ಓ ನನ್ನ ನಲ್ಲೆ!

ನಿನ್ನ ಮಂತ್ರಕೆ ಎಲ್ಲಿ ಓ ಇರುವುದೆಲ್ಲೆ?
ಹೇಳೆನ್ನ ನಲ್ಲೆ!

ವಿರಹತೃಷ್ಣೆ

ಎತ್ತ ತಿರುಗಲಿ ಕಣ್ಣು, ನಿನ್ನ ಕಾಣುವಾಸೆ;
ಏನ ನೆನೆಯಲಿ ಚಿತ್ತ, ನಿನ್ನ ಚಿಂತಿಪಾಸೆ;
ನುಡಿವ ನಾಲಗೆಗೊಂದೆ ನಿನ್ನ ಹೆಸರಿನಾಸೆ;
ಮಣಿವ ಹಣೆಗಿಹುದೊಂದೆ ನಿನ್ನ ಚರಣದಾಸೆ!

ಮುತ್ತಿಡುವ ತುಟಿಗೊಂದೆ ನಿನ್ನ ಕೆನ್ನೆಯಾಸೆ;
ಆಲಿಂಗಿಸುವ ತೋಳ್ಗೆ ನಿನ್ನ ವಕ್ಷದಾಸೆ.

ಮೊಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ರಾಶಿ: ಮೆಯ್ಯನಪ್ಪುವಾಸೆ;
ಜೀವದುಂಬಿಗೆ ಮೂಸಿ ತಣಿವನೊಪ್ಪುದಾಸೆ!

ಉಸಿರು ಉಸಿರೊಳು ನಿನ್ನನೊಳಗೆ ಕೊಳ್ಳುವಾಸೆ;
ಉಸಿರು ಉಸಿರೂ ನಿನ್ನೊಳೈಕ್ಯವಾಗುವಾಸೆ.
ಹೀರಿದನಿತೂ ಹೀರಿ, ಸೇರಿಹೋಗುವಾಸೆ;
ಸೇರಿದನಿತೂ ಸೇರಿ, ಬೇರೆಯಾದದಾಸೆ!

ಅನಂತೆ ನೀಂ: ಮನಮನಕೆ ಮನದನ್ನೇ!

ಅನಂತ ನೀಂ: ಮನಮನಕೆ ಮನದನ್ನೇ!
ಮನೆಮನೆಗೆ ಕಣ್ಣಾಗಿ ಬರುವ ಕನ್ಯೆ,
ಕೆನ್ನೆಯೊಳೆ ಬೈಗುಬೆಳಗಾಗಿಸುವ ನೀನೆ ಧನ್ಯೆ!

ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳೆಲ್ಲ ಸೌಂದರ್ಯವೀವೊಂದೆ
ಸುಂದರ ಶರೀರದಲಿ ನಯನರಮ್ಯ;
ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳೆಲ್ಲ ಸಂತೋಷವೀವೊಂದೆ
ವದನದ ಗವಾಕ್ಷದಲಿ ಹೃದಯಗಮ್ಯ;
ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರೇಮರಸವೀವೊಂದೆ
ಚೆಂದುಟಿಯ ಹೊಂದಳಿಗೆಯಲಿ ಸಮಾಕೀರ್ಣ;
ಎಲ್ಲ ತೃಷ್ಣೆಗಳೆಲ್ಲ ಸಂತೃಪ್ತಿಯೀವೊಂದೆ
ಹೊಂಗಳಸದಾಲಿಂಗನದಿ ಸುಧಾಪೂರ್ಣ!

ಅನಂತವೀ ಸಾಂತದಲಿ ನಿತ್ಯಮವತರಿಸಿ ನಿಂತು
ಸಿರಿಸೊದೆಯನೆರೆಯುತಿದೆ ಬಾಳ ನೀರಡಿಕೆಗಿಂತು:
ತನತನಗೆ ತಾನೆ ತಾನೊಲಿದ ಪೆಣ್ಣೊಡಲನಾಂತು
ಮನೆಮನೆಗೆ ಮಗಮಗಿಸಿ ನಗೆಯ ಕೈಸೊಡರು ಬಂತು!
ಹೇ ದೇವಿ, ನೀನನಂತೆ;
ಕೃಪೆಯಿಂದೆ ಮನೆಮನೆಯೊಳಾದೆ ಸಾಂತೆ,

ಮತ್ತೆ ಮನಮನದೊಳಂತೆ ನಿಂತೆ; —
ಓ ಅಮೃತ ಶಾಂತೆ,
ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ವಿಶ್ರಾಂತೆ,
ಎದೆಯೆದೆಗೆ ಇಳಿದು ಬಾ ಎದೆಯನ್ನೆಯಂತೆ!

ಸೌಂದರ್ಯ ಸೂಕ್ತ

ಸುಂದರವಾಗಿರು: ಈ ಸೌಂದರ್ಯ,
ನಿನಗದೆ ಬಾಳಿನ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಕಾರ್ಯ!
ಸೌಂದರ್ಯವೆ ಶಿವಕರ್ತವ್ಯ;
ಸೌಂದರ್ಯವೆ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಗಂತವ್ಯ!
ಸೌಂದರ್ಯವೆ ಸತ್,
ಸೌಂದರ್ಯವೆ ಚಿತ್,
ಸೌಂದರ್ಯವೆ ಆನಂದ:
ಆ ಸಾಧನೆಗಾಗಿಯೆ ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಬಂಧ,
ಆ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಮೀಸಲು ಮುಕ್ತಿಯ ನಿತ್ಯಾನಂದ!

ಸುಂದರವಾಗಿರು: ಈ ಸೌಂದರ್ಯ,
ಇಂದ್ರಿಯ ಸೌಂದರ್ಯ,
ಪ್ರಾಣದ ಸೌಂದರ್ಯ,
ಚಿತ್ತದ ಸೌಂದರ್ಯ,
ಆತ್ಮದ ಸೌಂದರ್ಯ,
ಈ ಸೌಂದರ್ಯವೆ ಜೀವನಪುರುಷಾರ್ಥದ ಶಿವಕರ್ತವ್ಯ;
ಈ ಸೌಂದರ್ಯವೆ ಆ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಚಿರಗಂತವ್ಯ!

ಸುಂದರವಾಗಿರು:
ಸೌಂದರ್ಯದ ಸೇವೆಯ ನೀ ಮಾಡುವ ಮಹದುಪಕಾರ!
ಸುಂದರವಾಗಿರು:
ಸೌಂದರ್ಯದಿ ಸಿದ್ಧಿಪುದಾ ಭಗವತ್ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ!

ದಂಪತಿ

(ಗೌರಿಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಕಬ್ಬಗಾಣಿಕೆ)

ನಮ್ಮ ಬಾಳಿಗೆ
ಸಾಕ್ಷಿ ಹೋಳಿಗೆ!
ನಾನು ಕಣಕ, ನೀನು ಹೂರ್ಣ:
ನಿನ್ನನಪ್ಪೆ ನಾನು ಪೂರ್ಣ!
ನಾನಿಲ್ಲದೆ ನೀನು ಚೂರ್ಣ;
ನೀನಿಲ್ಲದೆ ನಾನು ಶೀರ್ಣ!
ಎರಡು ಹೆಸರು, ಒಂದೆ ಉಸಿರು;
ನಾನು ಪತಿ, ನೀನು ಸತಿ
ಒಂದೆ ದಂಪತಿ!

ನಿನ್ನ ವಿನಾ ನಾನು ಶೂನ್ಯ;
ತೊರೆಯೆ ನೀನು ನಾ ಜಘನ್ಯ.
ನಿನ್ನ ತಪ್ಪಿ ನಾನು ರಿಕ್ತ;
ನಿನ್ನನೊಪ್ಪಿ ನಾ ಸುಶಕ್ತ.
ನೀ ಬಂಧಿಸೆ ನಾ ವಿಮುಕ್ತ;
ಆಲಿಂಗಿಸೆ ಯೋಗಯುಕ್ತ!
ಎರಡು ಹೆಸರಿಗೊಂದೆ ಉಸಿರು:
ನಾನು ಪತಿ, ನೀನು ಸತಿ,
ಒಂದೆ ದಂಪತಿ!

ಶ್ರದ್ಧೆ — ಕಾಂತೆ

ಓ ನನ್ನ ಶ್ರದ್ಧೆ,
ಓ ಪ್ರಾಣಕಾಂತೆ! —

ಬಗೆಯ ಬಾನಿನಲ್ಲಿ ಕವಿಯುತಿತ್ತು ತಮದ ನಿದ್ದೆ;
ಕೃಪೆಯ ಕೈಯ ಕದಿರ ಸನ್ನೆಗಿದಿರುನೋಡುತಿದ್ದೆ;

ಚುಕ್ಕಿಚುಕ್ಕಿ ಮಿರುಗುತ್ತಿತ್ತು ಬುದ್ಧಿ ಶಾಸ್ತ್ರವಿದ್ಯೆ;
ಓ ನನ್ನ ಶ್ರದ್ಧೆ!

ಕೊರಗುತಿತ್ತು ಹೃಚ್ಚಕೋರ ಚಂದ್ರಚಾರು ಚಿಂತೆ;
ಹಾಲುಬೆಳಕು ಹೊಳೆಯ ಹರಿಸಿ ಬಂದು ಮುಂದೆ ನಿಂತೆ
ರೋಮರೋಮದಲ್ಲಿ ರಸದ ಮಿಂಚು ಹರಿಯುವಂತೆ,
ಓ ಪ್ರಾಣಕಾಂತೆ!

ನೀನು ನಕ್ಕರೆ!

ನನ್ನ ಅಕ್ಕರೆ
ಜೇನುವುಕ್ಕಿರೆ
ನೀನು ನಕ್ಕರೆ
ಹಾಲು ಸಕ್ಕರೆ:
ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ
ನಿನ್ನೊಳೆನ್ನ ಅಕ್ಕರೆ!
ಅಮರವೃಕ್ಷ ಮುಖದಲಿ
ಅಧರಮಧುವನೀಂಟುವೆ;
ಅಮೃತವೃಕ್ಷ ಸುಖದಲಿ
ಆನಂದವೀಣೆ ಮೀಂಟುವೆ;
ಮರ್ತ್ಯದಾ ಕ್ಷಣಿಕದಲಿ
ದಿವೌಕಸಕ್ಕೆ ದಾಂಟುವೆ!
ನನ್ನ ಅಕ್ಕರೆ. . . .
ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆ
ಇಂದ್ರನಂದನ!
ನಾಲ್ಕು ನೋಟದಾ
ಏಕ ಕೂಟದಾ
ಸೋತ ಕಂಗಳೆ
ಸೇತು ಬಂಧನ:

ಭಾವಭೂಮಿಗೇರುವೆ;
ದೇವತ್ವಕೆ ಹಾರುವೆ.
ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಸೇರುವೆ
ನಾನು ನೀನು ಮೀರುವೆ:
ನಶ್ವರದಾ ಕ್ಷಣದಲಿ
ಶಾಶ್ವತವನೆ ಹೀರುವೆ!
ನನ್ನ ಅಕ್ಕರೆ. . . .

ಸಂಸಾರ ಸಮುದ್ರ ಮಂಥನ

ಅಮೃತವಿತ್ತ ಶರಧಿಯಲ್ತೆ
ವಿಷವ ಹಡೆದುದು?
ದೇವರೊಡನೆ ದನುಜರಲ್ತೆ
ಕಡಲ ಕಡೆದುದು?
ಅಮೃತದೊಡನೆ ವಿಷವ ಕೂಡಿ
ವರವ ಪಡೆದುದು?
ನೀರು ಒಂದರಿಂದ ಅಲ್ತೆ
ಎರಡು ಒಡೆದುದು?

ಅಮೃತ ಮಾತ್ರ ವರವ ಪಡೆಯೆ
ನಾನು ನೀನು ಬಾಳ ಕಡೆಯೆ
ವಿಷವನಿರದೆ ಬದುಕು ಹಡೆಯೆ
ನಂಜುನುಣ್ಬ ಶಿವನೆ ರಕ್ಷೆ:
ಶರಣೆನುತ್ತೆ ಕಾಲ್ವಿಡಿ!
ಅಮರ್ದು ಅವನ ಕೃಪೆಯ ಭಿಕ್ಷೆ:
ಶರಣು ಶರಣು ಶಿವನಡಿ!

ಮುನಿದ ಕಾಂತೆಗೆ

ಮನೆಯ ಬೆಳಗುತಿರುವ ಓ
ನನ್ನ ಹೃದಯ ದೀಪ,
ಎನಿತು ಎಣ್ಣೆ ಸುರಿದರೂ
ಎನಿತು ಬತ್ತಿ ಊರಿದರೂ
ತಣಿಯದಿಹುದೆ ತಾಪ,
ಪೂರ್ವಜನ್ಮ ಶಾಪ
ರೂಪದೀ ಪ್ರಕೋಪ,
ಮನೆಯ ಬೆಳಗುತಿರುವ ಓ
ನನ್ನ ಪ್ರಾಣದೀಪ?

ಹಗಲಿರುಳೂ ಸವಿಯುತಿಹೆ;
ಉರಿದುರಿದೂ ಸವೆಯುತಿಹೆ;
ಚಣಚಣವೂ ತವಿಯುತಿಹೆ!
ತೃಪ್ತಿಯೆ ನಿನಗಿಲ್ಲವೆ?
ಸಾವೆ ಕೊನೆಯ ಗೆಲ್ಲವೆ?
ಸುಪ್ತಿಯೆ ತುದಿಗೆಲ್ಲವೆ?
ಹೇಳು, ಓ,
ಬಾಳ ಬೇವುಬೆಲ್ಲವೆ!

ಹೇಮ ಬಂಧನ

ಮಡದಿ ಅಪ್ಸರಿ!
ಮನೆಯೆ ನಂದನ!
ಮುಕ್ತಿಯೈಸಿರಿ
ಪ್ರೇಮಬಂಧನ!
ಗೃಹಿಣಿ ಅಪ್ಸರಿ!

ಗೃಹವೆ ನಂದನ!
ಮೋಕ್ಷದೈಸಿರಿ
ಮೋಹ ಬಂಧನ!
ಅತ್ತ ಜೀನಿಯಾ ಇತ್ತ ಡಾಲಿಯಾ
ಕೆಂಪು ಹಳದಿ ನೀಲಿಯಾ!
ಅಲ್ಲಿ ಚೆಂಡುಹೂ ಇಲ್ಲಿ ಚುಕ್ಕಿಹೂ
ಹವಳ ಮುತ್ತು ಹೊನ್ನಿನಾ!
ನೂರು ಕಣ್ಣ ನೋಟದಿ
ಇಂದ್ರನಾಗಿ ಬೇಟದಿ
ನಲಿಯೆ ಮನೆಯ ತೋಟದಿ
ನಾನು ಕುಸುಮ ಕೂಟದಿ,
ನೀನು ತೇಲಿ ಬಂದರೆ
ನೋಡುತೆನ್ನ ನಿಂದಿರೆ,
ನನ್ನ ಮೋಹಮಂದಿರೆ
ಓ ಪ್ರಾಣಮಂದಿರೆ,
ನೀನೆ ಅಪ್ಸರಿ!
ನಾನೆ ನಂದನ!
ಸ್ವರ್ಗದೈಸಿರಿ
ಹೇಮ ಬಂಧನ!
ನೋಟವಪ್ಸರಿ!
ಕೂಟ ನಂದನ!
ಮುಕ್ತಿಯೈಸಿರಿ
ಬಾಹುಬಂಧನ!

ಮಂಚದಲ್ಲಿ ಜ್ಯೋತ್ಸ್ನೆ

ಚಂದ್ರ ಕಿರಣ ರುಕ್ಮಿಣೀ, ಓ
ಬಾ, ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷದೀ

ಶುಕ್ಲ ಮಂಚ ಶಾಯಿ ಶ್ರೀ
ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣವಕ್ಷಕೆ!

ಅಪೂರ್ಣಿಮಾ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ;
ನಿದ್ರಾ ನಿಶ್ಯಬ್ದ ಧಾತ್ರಿ;
ಸೋಮನದೋ ವ್ಯೋಮಯಾತ್ರಿ;
ಸೃಷ್ಟಿ ಪರಿಷ್ವಂಗ ಸೂತ್ರಿ!
ಅಕ್ಷಿಯಿ ಗವಾಕ್ಷದಿ,
ಓ ಚಂದ್ರಕಿರಣ ರುಕ್ಮಿಣೀ,
ಬಾ ಹೃದಯ ಶಯನ ಕಕ್ಷಕೆ:
ಶುಕ್ಲ ಮಂಚ ಶಾಯಿ ಈ
ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣವಕ್ಷಕೆ!

ಹರಗಿರಿಜಾ

ಪರ್ವತ ವಧೂ ಹೃದಯೇಶ್ವರ
ವರನಾದಾ ಅನಂತರ
ಸುರಶುಭಕಾ ಶಿವಶಿವೆಯರ
ಒಸಗೆಯಾಯ್ತೊ ಜಗಚ್ಚರ!

ಹರನೆಂದನು ಆಲಿಂಗಿಸಿ
ಸತಿಯ ಚುಂಬಿಸಿ:
"ನೀನು ಸುರ ಸರೋವರ,
ನಾನು ದೇವಕುಂಜರ!"

ಶಿವನ ಇಚ್ಛೆ ಮಿಥ್ಯೆಯಹುದೆ
ಶಕ್ತಿಯೊಡನಿರೆ?
ಅವನಿಚ್ಛೈ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ತೆ
ಅವಳೆ ಬಳಿಯಿರೆ?

ಶಿವನಾದನು ಸುರಕುಂಜರ;
ಶಿವೆಯಾದಳು ಸರೋವರ!
ಜುಮ್ಮೆಂದುದು ದೇವಾಸುರ,
ರೊಮಾಂಚಿಸೆ ಚರಾಚರ!

ಕ್ಷೀರವಾರ್ಧಿ ಕುಗ್ಗಿತೊ ಎನೆ
ಹಿಗ್ಗಿತಾ ಸರೋವರ;
ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿತೆನೆ ಗಿರಿ ಮಂದರ
ವರ್ಧಿಸಿತ್ತು ಕುಂಜರ!
ಸರೋವರಕೆ ಅಂಚು ಕಟ್ಟಿ
ಸೊಗಸಿತು ಸುರನಂದನ;

ಅಪ್ಸರಿಯರ ಚಂದ್ರಗಾನ,
ವೃಂದವಿಹಗ ಕೂಜನ
ತಾನತಾನವುಕ್ಕುತಾಯ್ತು
ಸ್ವರಾಕ್ಷತಾ ಗುಂಜನ!

ಗಂಧರ್ವರ ಕೊರಳಿಂಚರ
ಕೊಂಚೆಯಂಚೆ ಕೊಳರ್ವಕ್ಕಿಯ
ರೂಹುವೆತ್ತು ಇಳಿತರೆ,
ನೋಳ್ಪ ಸುರರ ಕಣ್ಗಳರಳಿ
ಮೂಡಿತು ಮಹಾ ಕೊಳದ ಮೆಯ್ಗೆ
ನೂರು ಕೋಟಿ ತಾವರೆ!

ಸರೋ ನೀವಿ ಕೆದರಿ ಸೂಸೆ
ದುಮುಕಿತು ಐರಾವತ;
ಕೈಗೂಡಿತು ನೀರ್ ನಿರಿಯೊಳೆ
ಅಗ್ನಿಯ ಸಮನೋರಥ!
ಸತನುವಾದನತನು ರತಿಗೆ:
ಯೋಗೀಶ್ವರ ತ್ಯಾಗೀಶ್ವರ

ಹರನಾದನು ಗಿರಿಜಾತೆಗೆ
ಭೋಗೇಶ್ವರ ಮನ್ಮಥ!

ಹಗಲಾಯಿತು, ಇರುಳಾಯಿತು,
ದಿನ ಮೂಡಿತು, ದಿನ ಮುಳುಗಿತು;
ಪಕ್ಷವಾಯ್ತು, ಮಾಸವಾಯ್ತು,
ವರುಷ ವರುಷ ವರುಷ ಹೋಯ್ತು;
ಯುಗ ಬಂದಿತು; ಯುಗ ಸಂದಿತು;
ಬತ್ತದಾ ಸರೋವರ;
ಸೋಲದು ಸುರಕುಂಜರ!

೨
ಹರನೆಂದನು ಆಲಿಂಗಿಸಿ
ಸತಿಯ ಚುಂಬಿಸಿ:
"ನೀ ಬಸಂತ ಬನಸಿರಿ!"
ಉಮೆಯೆಂದಳು ಮಂದ ಹಸಿತೆ
"ನೀವಾಗಿರಿ ವಿಹಂಗಮ
ನಿತ್ಯ ಜಂಗಮ!
ನೀವಾಗಿರಿ ಮಧುಕರ
ಮಧುರ ಝೇಂಕರ!
ನೀವಾಗಿರಿ ಪರ್ವತ
ಮಲಯ ಮಾರುತ!
ನಾಟ್ಯವಾಡಿ ನಲಿದು ಬನ್ನಿ
ಕಂಪ ಬೀರುತ!
ಸರ್ವಜೀವ ಜಡಗಳಲ್ಲಿ
ನೀವೆ ಗಂಡು; ನಾನೆ ಹೆಣ್ಣು.
ಸಕಲ ಸೃಷ್ಟಿಮೂಲದಲ್ಲಿ
ಪುರುಷ ಪ್ರಕೃತಿ ಎರಡು ಕಣ್ಣು.
ಶಿವ, ಶಕ್ತಿ; ಶಕ್ತಿ, ಶಿವ;
ಮಿಲನದಾಟವದುವೆ ಭವ!

ಭೋಗಲೀಲೆ ಸಾಗಿದೆ;
ನಾನು ನೀನು ಆಗಿದೆ!”

೩

ಶಿವನೆಂದನು ಆಲಿಂಗಿಸಿ
ಸತಿಯ ಚುಂಬಿಸಿ: —
“ನಾ ಕುವೆಂಪು! ನೀನೆ ಹೇಮಿ!”
ಸತಿಗೆಂದನೋ ಶಿವಸ್ವಾಮಿ!! —
ಆ ಶಿವನ ಆ ಶಿವೆಯ
ಆಟದೊಂದು ಅಂಗ
ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಸಂಗ!

ಹಿಂದೆ ಇದ್ದುದಿಂದು ಇಹುದು
ಮುಂದೆ ಬರುವುದೆಲ್ಲ
ಶಿವನ ಶಿವೆಯ ಆಟದೊಳಗು;
ಹೊರಗು ಎಂಬುದಿಲ್ಲ:

ಆನಂದದ ಅಂಶವಲ್ತೆ
ನಮ್ಮನೋವೂ?
ಅಮೃತತ್ವದ ಅಂಗವಲ್ತೆ
ನಮ್ಮ ಸಾವೂ?

ಹೂವಿಗೆ ಚಿಟ್ಟೆ

ನೀನು ಹೂವು, ನಾನು ಚಿಟ್ಟೆ;
ನಿನ್ನನೊಲಿವುದೆನ್ನ ನಿಟ್ಟೆ.
ನನ್ನ ಬಾಳ ರಸದ ಬಟ್ಟೆ,
ನೀನು ಮುನಿಯಲಾನು ಕೆಟ್ಟೆ!
ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಸಿಟ್ಟೆ?

ಆಡಬೇಡ ಅನೃತವ.
ವಿರಹದುರಿಯೊಳಯ್ಯೊ ಸುಟ್ಟೆ!
ಸಾಕು ಮಾಡು; ಬೇಗ ನೀಡು
ಅಧರಮಿಲನದಮೃತವ!

ಸುಂದರಮುಖ ಶಾಶ್ವತಸುಖ!

ಸುಂದರ ಮುಖ ಶಾಶ್ವತಸುಖ;
ನಶ್ವರದಲಿ ನಾಕಸುಖ!
ಬಾಳ್ಬೇಸರ ಯವನಾಸುರ
ನರಸಿಂಹನ ವ್ಯಾಘ್ರನಖ!
ಹಾಲೌತಣ, ಜೇನೌತಣ,
ಚೆಲುವಿನೌತಣ;
ಎದೆಯೌತಣ, ಉಸಿರೌತಣ,
ಒಲವಿನೌತಣ್!
ಕಂಡನಿತೂ ಕಂಡನಿತೂ
ಕಣ್ ತಣಿಯದೌತಣ;
ಉಂಡನಿತೂ ಉಂಡನಿತೂ
ಮೆಯ್ ದಣಿಯದೌತಣ!
ಸುಂದರ ಮುಖ ಶಾಶ್ವತ ಸುಖ;
ನಶ್ವರದಲಿ ನಾಕಸುಖ!

ದನಿ ದನಿ ದನಿ ಹನಿ ಹನಿ ಹನಿ
ಕಿವಿಗೆ ವೀಣೆಯೌತಣ;
ಝಣಝಣಝಣ ನೂಪುರಕ್ವಣ
ಪಂಚಪ್ರಾಣದೌತಣ;
ಹೂವಿನ ಕಣ, ಪರಿಮಳ ರಣ,
ಪ್ರಣಯ ರಸಪ್ರಾಂಗಣ!
ಕಟಿಯಿಂಚರ ತುಟಿಯಿಂಚರ

ಪಂಚಪ್ರಾಣದೌತಣ;
ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯ ರತಿಮಂದಿರ
ಪುಷ್ಪಧನ್ವನೌತಣ!
ಸುಂದರ ಮುಖ ಶಾಶ್ವತ ಸುಖ;
ನಶ್ವರದಲಿ ನಾಕಸುಖ!
ಬಾಳ್ ಬೇಸರ ಯವನಾಸುರ
ನರಸಿಂಹನ ವ್ಯಾಘ್ರನಖ!

ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಬೇಟ!